

- 1) Rejonowy Dozór Techniczny w Katowicach obejmujący swym zakresem działania miasta stanowiące powiaty: Bytom, Chorzów, Katowice, Mysłowice, Ruda Śląska, Siemianowice Śląskie, Świętochłowice, Tychy oraz powiaty pszczyński, tarnogórski i tyski województwa katowickiego,
- 2) Rejonowy Dozór Techniczny w Dąbrowie Górniczej obejmujący swym zakresem działania miasta stanowiące powiaty: Będzin, Czeladź, Dąbrowa Górnicza, Sosnowiec, Zawiercie oraz powiaty będziński, myszkowski i zawierciański województwa katowickiego,
- 3) Rejonowy Dozór Techniczny w Gliwicach obejmujący swym zakresem działania miasta stanowiące powiaty: Gliwice, Rybnik i Zabrze oraz powiaty gliwicki, rybnicki i wodzisławski województwa katowickiego oraz miasto stanowiące powiat Racibórz i powiat raciborski województwa opolskiego,
- 4) Rejonowy Dozór Techniczny w Częstochowie obejmujący swym zakresem działania miasta stanowiące powiat Częstochowa oraz powiaty częstochowski, kłobucki i lubliński województwa katowickiego,
- 5) Rejonowy Dozór Techniczny w Opolu, obejmujący swym zakresem działania województwo opolskie z wyjątkiem miasta stanowiącego powiat Racibórz oraz powiatu raciborskiego,
- 6) Rejonowy Dozór Techniczny w Krakowie obejmujący swym zakresem działania miasto Kraków oraz województwo krakowskie, z wyjątkiem powiatów oświęcimskiego i żywieckiego,
- 7) Rejonowy Dozór Techniczny w Rzeszowie obejmujący swym zakresem działania województwo rzeszowskie,
- 8) Rejonowy Dozór Techniczny w Bielsku-Białej obejmujący swym zakresem działania miasta stanowiące powiaty Bielsko-Biała i Cieszyn oraz powiaty cieszyński i bielski województwa katowickiego oraz oświęcimski i żywiecki województwa krakowskiego.

§ 3. Rejonowe dozory techniczne wymienione w § 2 podporządkowane są Okręgowemu Dozorowi Technicznemu w Katowicach.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1963 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. K. Fabris

157

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 1 kwietnia 1963 r.

w sprawie utworzenia Okręgowego Dozoru Technicznego w Poznaniu i podporządkowanych mu rejonowych dozorów technicznych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o dozorcach technicznych (Dz. U. Nr 5, poz. 31) oraz §§ 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1963 r. w sprawie organów dozoru technicznego (Dz. U. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Okręgowy Dozór Techniczny w Poznaniu, obejmujący swym zakresem działania województwa: bydgoskie, gdańskie, koszalińskie, poznańskie, szczecińskie, wrocławskie i zielonogórskie oraz miasta Poznań i Wrocław.

§ 2. Tworzy się:

- 1) Rejonowy Dozór Techniczny w Poznaniu obejmujący swym zakresem działania miasto Poznań i województwo poznańskie,
- 2) Rejonowy Dozór Techniczny w Bydgoszczy obejmujący swym zakresem działania województwo bydgoskie,
- 3) Rejonowy Dozór Techniczny w Gdańsku obejmujący swym zakresem działania województwo gdańskie,
- 4) Rejonowy Dozór Techniczny w Koszalinie z tymczasową siedzibą w Słupsku obejmujący swym zakresem działania województwo koszalińskie,
- 5) Rejonowy Dozór Techniczny w Szczecinie obejmujący swym zakresem działania województwo szczecińskie,

- 6) Rejonowy Dozór Techniczny w Zielonej Górze obejmujący swym zakresem działania województwo zielonogórskie,
- 7) Rejonowy Dozór Techniczny w Wałbrzychu obejmujący swym zakresem działania miasta stanowiące powiaty: Jelenia Góra, Świdnica i Wałbrzych oraz powiaty: bystrzycki, dzierzoniowski, jaworski, jeleniogórski, kamienogórski, kłodzki, lubański, lwówecki, noworudzki, świdnicki, wałbrzyski, żabkowicki i zgorzelecki województwa wrocławskiego,

- 8) Rejonowy Dozór Techniczny we Wrocławiu obejmujący swym zakresem działania miasto Wrocław i miasto stanowiące powiat Legnica oraz powiaty: bolesławiecki, górski, legnicki, lubiński, milicki, oleśnicki, oławski, strzebiński, sycowski, średzki, trzebnicki, wołowski, wrocławski i zlotoryjski województwa wrocławskiego.

§ 3. Rejonowe dozory techniczne wymienione w § 2 podporządkowane są Okręgowemu Dozorowi Technicznemu w Poznaniu.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1963 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. K. Fabris

158

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 3 kwietnia 1963 r.

w sprawie ustanowienia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144), §§ 6 i 7 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 28 marca 1957 r. w sprawie cen zakupu krajowego tytoniu ze zbiorów roku 1957 i lat następnych.

(Monitor Polski z 1957 r. Nr 32, poz. 215 i z 1959 r. Nr 15, poz. 63), § 1 ust. 1 uchwały nr 89 Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1963 r. w sprawie zmiany cen wykupu liści i nasion tytoniu krajowego ze zbiorów roku 1963 i lat następnych (Monitor Polski Nr 16, poz. 94) oraz § 5 uchwały

nr 102 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki cen skupu niektórych produktów rolnych w związku ze zmianą cen węgla opalowego zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się jednostkowe ceny zakupu poszczególnych odmian i klas liści i nasion tytoniowych produkowanych w kraju oraz ogłasza się jednolity tekst taryfy wykupu tytoniu krajowego, podany w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 27 lutego 1963 r. w sprawie ustanowie-

nia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego (Monitor Polski Nr 19, poz. 105).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że załączona taryfa wykupu tytoniu ma zastosowanie przy wykupie tytoniu, poczynając od zbioru z roku 1963 i lat następnych.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 3 kwietnia 1963 r. (poz. 158).

TARYFA WYKUPU TYTONIU KRAJOWEGO ZE ZBIORÓW ROKU 1963 I LAT NASTĘPNYCH

Rozdział I.

Przepisy taryfowe.

§ 1. Ceny na liście tytoniowe ustalone w rozdziale II obowiązują w stosunku do plantatorów, którzy dostarczą tytoń zgodnie z umową o uprawę i dostawę tytoniu.

§ 2. 1. Plantatorzy, którzy stosują się do wyznaczonych im przez wytwórnictwo tytoniu przemysłowego terminów i ilości dostaw, otrzymują premie w wysokości:

1) za dostawę w okresie od sierpnia do 10 października	4%
2) za dostawę w styczniu	2%
3) za dostawę w lutym i późniejszych miesiącach	4%

należności za dostarczony tytoń, obliczonej według niniejszej taryfy.

2. Plantatorom, którzy nie dostarczą tytoniu w ustalonym terminie lub w umówionej ilości, wytwórnia ma prawo potrącić 10% należności za nie dostarczony w terminie tytoń, obliczonej według średniej ceny uzyskanej przez plantatora za dostarczoną w danym dniu partię tytoniu.

§ 3. 1. Cenami ustalonymi w rozdziale II objęte są tylko te liście, które nadają się do wytwarzania wyrobów tytoniowych.

2. Liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone piaskiem, pyłem ziemnym i innymi obcymi domieszkami, niedojrzałe, nie dosuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute, jak również liście rozsadnikowe przyjmuje się jako materiał nieużyteczny (tzw. nieużytek tytoniowy) bez wynagrodzenia i poddaje się zniszczeniu.

3. Liście tytoniowe, zanieczyszczone piaskiem lub pyłem ziemnym, jeżeli zanieczyszczenia te da się usunąć przez wytrząsanie, klasyfikuje się normalnie z potrąceniem wagi zanieczyszczeń od ogólnej wagi liści.

4. Wiązki liści tytoniowych, w których obok liści użytecznych znajdują się liście nieużyteczne, uznaje się za materiał nieużyteczny.

§ 4. Liście tytoniowe mechanicznie uszkodzone klasyfikuje się w sposób następujący:

- 1) liście wszystkich odmian, których blaszka liściowa jest więcej niż w połowie mechanicznie uszkodzona, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;
- 2) liście tytoni papierosowych jasnych, uszkodzone mechanicznie na powierzchni większej niż 1/10, lecz mniejszej niż połowa blaszki liściowej, odbiera się w klasie bezpośrednio niższej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w stanie nie uszkodzonym;
- 3) liście tytoni ciężkich klasy pierwszej, uszkodzone mechanicznie na powierzchni większej niż 1/10, lecz mniejszej niż połowa blaszki liściowej, odbiera się w klasie drugiej;

4) liście tytoni cygarowych typu Havana, odpowiadające wymaganiom klas pierwszej i drugiej, które z powodu uszkodzeń mechanicznych nie nadają się na pokrywy i zawijacze, odbiera się w klasie trzeciej, o ile uszkodzenie nie przekracza połowy blaszki liściowej.

§ 5. Liście tytoniowe uszkodzone przez choroby klasyfikuje się w sposób następujący:

- 1) liście, których blaszka liściowa jest więcej niż w połowie uszkodzona przez choroby, uznaje się za materiał nieużyteczny;
- 2) liście, których blaszka liściowa jest więcej niż w 1/3, a mniej niż w połowie uszkodzona przez choroby, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;
- 3) liście, których blaszka liściowa jest nie więcej niż w 1/3 uszkodzona przez choroby, odbiera się w klasie bezpośrednio niższej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w stanie zdrowym;
- 4) liście tytoni cygarowych typu Havana, odpowiadające wymaganiom klasy pierwszej i drugiej, których blaszka liściowa jest mniej niż w 1/3 uszkodzona przez choroby, odbiera się w klasie trzeciej.

§ 6. Liście częściowo zepsute przy suszeniu klasyfikuje się tak, jak liście uszkodzone przez choroby.

§ 7. Zawartość wilgoci wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

- 1) przy odmianach tytoni papierosowych jasnych i cygarowych:
 - a) liście zawierające do 18% wilgoci klasyfikuje się jak liście normalnie wysuszone,
 - b) liście zawierające od 18% do 26% włącznie wilgoci klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,
 - c) liście zawierające od 26% do 35% włącznie wilgoci odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi tytoniu,
 - d) liście zawierające ponad 35% wilgoci uznaje się za materiał nieużyteczny;
- 2) przy odmianach tytoni ciężkich:
 - a) liście zawierające do 19% wilgoci klasyfikuje się jak liście normalnie wysuszone,
 - b) liście zawierające od 19% do 26% włącznie wilgoci klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,
 - c) liście zawierające od 26% do 35% włącznie wilgoci odbiera się w ostatniej klasie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi tytoniu,
 - d) liście zawierające ponad 35% wilgoci uznaje się za materiał nieużyteczny;
- 3) przy odmianach machorki:
 - a) liście zawierające do 19% wilgoci klasyfikuje się jak normalnie wysuszone,

- b) liście zawierające od 19% do 30% włącznie wilgoci klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,
 c) liście zawierające od 30% do 35% włącznie wilgoci odbiera się w drugiej klasie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi tytoniu,
 d) liście zawierające ponad 35% wilgoci uznaje się za materiał nieużyteczny.

§ 8. Dostarczone do wykupu liście tytoniowe powinny odpowiadać następującym wymaganiom:

- 1) powinny być posortowane według odmian oraz poszczególnych wymagań klasyfikacyjnych;
- 2) liście wszystkich odmian powinny być wiązane liściem tytoniowym tej samej odmiany i klasy;
- 3) w poszczególnych wiązkach powinny znajdować się liście o zbliżonej wielkości; różnice między długością poszczególnych liści nie mogą przekraczać jednej piątej przeciętnej długości liści zawartych w wiązce;
- 4) liście w wiązkach powinny być ułożone równo, aby nasady blaszki liści pokrywały się;
- 5) średnica nasady wiązek powinna wynosić przy tytoniach papierosowych jasnych 30—40 mm, a przy pozostałych odmianach 40—50 mm.

§ 9. Pominięcie wymagań przewidzianych w § 8 wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

- 1) wiązki zawierające liście różnych klas tej samej odmiany klasyfikuje się według liści najniższej klasy, znajdujących się w wiązce;
- 2) wiązki zawierające liście różnych odmian tytoniu odbiera się w cenie 7 zł za 1 kg;
- 3) w razie dostarczenia wiązek, które nie odpowiadają wymaganiom określonym w § 8 pkt 3—5, potrąca się 2 zł od każdego kilograma liści.

§ 10. Liście nie prostowane tytoni papierosowych jasných oraz cygarowych typu Havana w klasach I i II klasyfikuje się normalnie z potrąceniem 4 złotych od każdego kilograma liści nie prostowanych.

§ 11. Liście tytoniowe dostarczone do wykupu z częściami łodyg odbiera się w najniższej klasie danej odmiany tytoniu z potrąceniem wagi łodyg.

§ 12. Liście tytoniowe wędzone węglem uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 13. Liście wiązane nie liściem tytoniowym odbiera się w ostatniej klasie.

Rozdział II.

Ceny poszczególnych odmian.

§ 14. Ustala się następujące ceny poszczególnych odmian tytoniu:

Tytonie papierosowe jasne.

Klasa	Wymagania			Cena za 1 kg zł
	kolor	treściwość	manipulacja	
I	Liście żółte, pomarańczowożółte, cytrynowożółte, jasnobrunatne	treściwe	prostowane i wiązane w wiązki	62,00
II	Liście zielonożółte			45,00
III	Liście brunatne, żółtozielone	treściwe i mało treściwe	prostowane lub nie prostowane, wiązane w wiązki	35,00
IV	Liście żółte, pomarańczowożółte, cytrynowożółte, jasnobrunatne, zielonażółte	mało treściwe		
V	Liście ciemnobrunatne, zielonobrunatne	treściwe i mało treściwe		19,50
	Spodaki bez względu na kolor. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I do IV			9,50
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			

Tytonie ciężkie — wędzone lub dosuszane ogniowo.

Klasa	Wymagania		Cena za 1 kg zł
	kolor	manipulacja	
I	Liście jasnobrunatne, brunatne i czerwobrunatne	prostowane i nie prostowane, wiązane w wiązki	31,00
II	Liście ciemnobrunatne, brunatnozielone		20,00
III	Spodaki bez względu na kolor. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I i II		8,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Tytonie ciężkie — suszone powietrznie.

Klasa	Wymagania		Cena za 1 kg zł
	kolor	manipulacja	
I	Liście jasnobrunatne, brunatne i czerwobrunatne	prostowane i nie prostowane, wiązane w wiązki	26,00
II	Liście ciemnobrunatne i brunatnozielone		16,50
III	Spodaki bez względu na kolor. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I i II		8,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Havana.

Klasa	Wymagania		Cena za 1 kg zł
	jak o ś ć	manipulacja	
I	Liście brunatne, oliwkowe, delikatne, elastyczne, dobrze żarzące się, jednolicie zabarwione, nie uszkodzone, średnio treściwe, o szerokości nie mniejszej niż 18 cm	posortowane wg różnic w zabarwieniu, prostowane i wiązane w wiązki	58,00
II	Liście brunatne, zielonawobrunatne, delikatne, dobrze żarzące się, nie jednolicie zabarwione, nie uszkodzone, mało i średnio treściwe, o szerokości nie mniejszej niż 18 cm	prostowane i wiązane w wiązki	39,00
III	Liście brunatne, nie odpowiadające wymaganiom klas I i II, liście żółte	prostowane lub nie prostowane i wiązane w wiązki	27,00
IV	Liście ciemnobrunatne, brunatnozielone treściwe i mało treściwe		14,00
V	Spodaki bez względu na kolor. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I do IV		8,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Machorka — dosuszana ogniowo.

Klasa	Wymagania	Manipulacja	Cena za 1 kg zł
I	Liście duże i średnie	prostowane lub nie prostowane, wiązane w wiązki	20,50
II	Liście drobne o długości 15 cm od nasady ściowej do wierzchołka		7,00
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klasy I		
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Machorka — suszona powietrznie.

Klasa	Wymagania	Manipulacja	Cena za 1 kg zł
I	Liście duże i średnie	prostowane lub nie prostowane, wiązane w wiązki	17,00
II	Liście drobne o długości 15 cm od nasady ściowej do wierzchołka		7,00
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałość nie można zaliczyć do klasy I		
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Rozdział III.

Ceny nasion tytoniu stanowiących materiał siewny.

§ 15. 1. Nasiona tytoniowe dojrzałe i zdrowe, wyprodukowane na podstawie umowy, o energii kiełkowania nie mniejszej niż 40% i o sile kiełkowania nie mniejszej niż 90% odbiera się według następujących cen:

- 1) Kentucky i linie pochodne — 280 zł za 1 kg,
- 2) tytonie orientalne i Złotolistny IHAR — 170 zł za 1 kg,
- 3) Virginia, Burley, Janina, Havana, Geudertheimer i odmiany pokrewne — 250 zł za 1 kg,
- 4) Mocny Skroniowski, Puławski Szerokolistny i linie pochodne — 250 zł za 1 kg,
- 5) Machorka Pomorska — 100 zł za 1 kg,
- 6) Machorka Selvaggio, Machorka Brazyljska, Machorka Pomorska × Selvaggio — 150 zł za 1 kg,
- 7) elity nasienne (materiał wyhodowany w ośrodkach doświadczalnych) — 3000 zł za 1 kg.

2. Cenę na nasiona tytoniowe dojrzałe, zdrowe, czyste, o zawartości wody nie wyższej niż 12%, o energii kiełkowania nie niższej niż 40% oraz o sile kiełkowania od 75% do

90% oblicza się w stosunku do wartości nasion podanych w ust. 1.

3. Przez energię kiełkowania bądź siłę kiełkowania należy rozumieć te procentowe ilości nasion, które w jednakowych warunkach będą kiełkować w ciągu 120 godzin (5 dni) bądź 336 godzin (14 dni).

4. Nadmiar wilgoci potrąca się od ogólnej wagi nasion.

5. Nasiona tytoniowe o energii kiełkowania mniejszej niż 40% oraz o sile kiełkowania mniejszej niż 75% i nasiona dostarczone ponad zamówioną ilość podlegają zniszczeniu. Przemysł ma prawo wykupić do celów nasiennych nadwyżki nasion i nasiona o niższej sile kiełkowania, regulując cenę proporcjonalnie do ich siły kiełkowania.

Rozdział IV.

Przepis końcowy.

§ 16. Niniejsza taryfa wykupu tytoniu ma zastosowanie do umów zawartych po dniu 1 września 1962 r. o uprawę i dostawę tytoniu ze zbiorów 1963 r. i do umów o uprawę i dostawę tytoniu ze zbiorów lat następnych.